

знаменитъ престѣпникъ осужденъ и да ли е станѣло за добра честь нѣкое убійство или нѣкое светотатство, щото да можѣтъ едильтѣ да принесѣтъ потребната жертва на жбытъ на лева. Съко друго зрѣлице имъ са виждаше просто и долне сравнително съ честитытѣ тѣзи обстоятелства.

— По мое мнѣніе, заблѣжи единъ отъ присѣтствующытѣ, чловѣкъ съ весела физиономія и златарь по занаята, по мое мнѣніе думамъ, че ако императорътъ е благодушенъ, какъто казвать, трѣба да ны снабди поне съ единъ Евреинъ.

— Че защо не съ одного отъ новата назаринска ересь? рече единъ философъ. Азъ не проповядамъ безчеловѣчество, но секій бѣзбожникъ, съкій който отрича сществованіето на Зевса е недостоинъ за помилованіе.

— Малко ма е грижа ако яѣкои вѣрва въ помалко или въ по много богове, отговори златарьтъ, но съвършенното отричанье отъ боговетѣ е ужасно и пагубно престѣпленіе.

— Но онѣзи еретицы, рече Главкъ, не сѣ, мыслиж, съвсѣмъ безбожници; азъ чухъ че тѣ вѣрвать въ одного бога и въ бѣдѣкій животъ.

— Много си излѣгъи, Главке, рече философътъ. Азъ самъ си са разговорихъ съ одного; присмѣ ми ся въ лицето щомъ ма чу че произнесохъ името на Плутона и на Прозерпина.

— Всесилныи богове олимпійскы! извика съ ужасъ златарьтъ, че да ли немамы нѣкой отъ тѣзи кошуны въ Помпея?

— Има безъ сумнѣніе, но толкози потаенно са черкувать щото е невозможно да ги открие чловѣкъ.

Въ туй време Главкъ си обърихъ лицето къмъ друга страна и единъ вѣсторженъ скулпторъ впи въ него очи пълны съ удивленіе,

— Ако да можахмы да имамы на арената ей-тогози чловѣка! Какътъ прекрасенъ модель! каквы членове! каква глава! Ето чловѣкъ достоинъ за художественното наше изученіе! Защо не го приготвятъ за лева?

Въ туй разстояніе Фулвій, Римскійтъ онзи поетъ, когото съвременницытѣ искаж да обезсмъртѣтъ, а ный, ако не са опазваше настоящія случай нито быхмы поменжи името му, приближи са вѣжливо при Главка и му рече:

Главке, любезный Аѣниянине, ты си дошьлъ може бы да послушашъ одата ми? О, безъ сумнѣніе ты ми въздавашъ честь, ты който произхождашъ отъ мѣсто дѣто простыйтъ разговоръ на хората е поезія; О, какъ да ти изразѣж признателността си? Туй мое твореніе